N°. 12. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 9den FEBRUARIJ.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL *a. i.* DER NEDERLANDSCHE W. I. BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij bij Ministeriële aanschrijving dd. 29 November 1831, Litt. C | 167, ontvangen hebben, een afschrift van het Koninklijk Besluit van 19 November 1831, N°. 48, waarbij Zijne Majesteit voorloopig aan den Landbouw van *Suriname*, en aan den West-Indischen Handel, zoodanige verligting willende toebrengen, als de bestaande omstandigheden toelaten, goedgunstig heeft bepaald, hetgeen hierna volgt:

»ART. 1."

»Van en met den dag, door den Gouverneur »Generaal der West-Indische Bezittingen »te bepalen, zal in de Kolonie *Suriname*:

a. »De taxatie, welke tot grondslag »dient der heffing van het uitgaande »regt op de Suiker, geschieden door »eene gemengde Commissie van »ambtenaren en belanghebbenden, »onder het Voorzitterschap van den »Boekhouder Contrôleur van Financien »ten einde dat regt, volgens de vroegere »verordening, bedrage 5 perCent van »de waarde, *zonder meer*,"

b. »De betaling van Akkergelden van »Plantaadjen, met toestemming der »regering verlaten; zal geheel op»houden, van het oogenblik dat de »amotie kan worden beschouwd als »volbragt, ter beslissing van het »Plaatselijk Bestuur."

»ART. 2."

»Het terugnemen van Plantaadjen te »*Suriname*, in den boezem van het Domein, »wordt toegelaten; zullende bij het beoor»deelen van verzoeken daartoe strekkende, »moeten worden uitgegaan van het beginsel, »dat aan het meerder bijééntrekken der »Slavenmagten, geene andere beletselen »moeten worden in den weg gelegd, dan »die, welke volstrektelijk door het algemeen »belang worden gevorderd, en dat slechts »om dezelfde reden, en wanneer het belang »der belendende Plantaadjen zulks dringend »vordert, het voortdurend onderhouden »van communicatie-paden, grachten of »dergelijke werken, tot voorwaarden der »verlating moet worden gesteld."

»ART. 3."

»Van en met den 1sten Januarij 1832, »zal, buiten bezwaar der *Surinaamsche* »kas, worden voorzien in het te kort der »geldmiddelen van *Curaçao, St. Eustatius* »en *St. Martin*."

En alzoo Wij met de uitvoering van hetzelve Koninklijk Besluit zijn belast;

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, hetgeen hierna volgt:

ART. 1.

Den inhoud van bovenstaand Besluit Zijner Majesteit, dd. 19 November 1831, N°. 48, te brengen ter kennis der goede Ingezetenen van *Suriname*, zoo als geschiedt bij deze. Ons overtuigd houdende van de dankbare erkentenis, waarmede dezelve dit bewijs van 's Konings vaderlijke zorg voor het welzijn dezer Kolonie zullen ontvangen.

ART. 2.

Te bepalen, in overeenstemming met de Instructien in bovenaangehaalde Ministeriele aanschrijving, dd. 29 November 1831, Litt. C | 167 vervat, dat de heffing der uitgaande regten op de Suiker tegen 5 ten honderd van de waarde, *zonder meer*, te berekenen volgens de taxatie, deswege uit te brengen, overeenkomstig art. 1. § *a.*, van het bovenstaand Koninklijk Besluit, zal aanvang nemen van en met den 1sten Maart aanstaande: zullende tot dien dag toe de berekening der uitgaande regten op de Suiker geschieden, zoo als tot nog toe gebruikelijk is.

ART. 3.

Te bepalen, dat de in het bovenstaand 2de artikel vermelde taxatie voor 1832, zal geschieden, door eene gemengde Commissie, bestaande overeenkomstig Onze resolutie van Heden, N°. 105, uit de Heeren:

C. LEERS, *Boekhouder Contrôleur der Financien*, als Voorzitter.

Mr. A. F. LAMMENS, *President van het Hof van Civile en Crimineele Justitie*, en

L. B. SLENGARDE, *President van het Gemeente Bestuur*;

als Ambtenaren,

En de Heeren;

C. L. WEISSENBRUCH, en

E. VAN EMDEN;

als Belanghebbenden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad, mitsgaders in de Surinaamsche Nieuwspapieren geïnsereerd.

Aldus gedaan en gearresteerd aan *Paramaribo*, den 6 Februarij des jaars 1832; van Zijner Majesteits regering het negentiende.

De Gouverneur Generaal *a. i.* voornoemd,

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM den 16 December.

Dezer dagen heeft 's Gravenhage een treffend en smartelijk verlies ondergaan, door het overlijden van een harer waardigste en braafste burgers, den wel-edelen heere *Jan Viruly*. Na eene ziekte van slechts weinige dagen werd hij, ruim 73 jaren oud, weggenomen van zijne diep bedroefde betrekkingen en vrienden, tot bittere smart van een groot getal zijner behoeftige arme natuurgenooten. Voor zijne kinderen en bloedverwanten den besten vader en raadsman zijnde, was hij tevens een hartelijk vriend, de deelnemendste trooster en verzorger zijner lijdende medemenschen, zonder eenige praalzucht of hoogmoed, in ruime mate, liefdevol, den armen en behoeftigen van het zijne mededeelende. Eenvoudig in al zijn wandel en bedrijf, voor zichzelven weinig behoevende, ademde zijn voortreffelijk hart niet dan liefde voor zijnen medemensch, terwijl zijn hoogste genoegen daarin bestond, anderen gelukkig te zien.

Bij besluit van Z. M., van den 23 November ll. n°. 72, is aan de alhier woonachtige weduwe van wijlen den matroos *H. Schaliboom*, die op de boot diende, over welke de onsterfelijke *van Speyk* bevel voerde, en met denzelven den heldendood stierf, toegelegd een' jaarlijkschen onderstand van eenhonderd zes-en-vijftig guldens en nog daarenboven eene som van negentig guldens voor hare vijf kinderen, en zulks ingaande van 1 Julij laatstleden.

Bestuurderen van het fraaije ouden-mannenhuis Sint-Geertruida te Brussel bevinden zich in de noodzakelijkheid van een beroep aan de weldadigheid te doen, ten gevolge der vermindering van de collecten in de estaminets, welke een der voornaamste takken van inkomst van dat gesticht uitmaakten. Zie hier eene zinsnede uit dat beroep, welke den staat van crisis van dat schoon Godshuis volkomen schetst: »wij moeten dan zeggen, dat onze hulpbronnen op zulk eene schrikbarende wijze verminderen, dat wij ons reeds in de droevige noodzakelijkheid gezien hebben, van alle nieuwe grijsaards af te wijzen, onze goede oude lieden van menige zoetheden des levens moeten spenen en dat wij geenszins zonder bekommering over hun aanstaande lot zijn."

Een tot lid van de jurij benoemde, vervoegde zich onlangs bij eenen advokaat, om hem te raadplegen over de middelen, om dezen last, dien hij verderfelijk noemde van zich te weren. De advokaat vroeg hem: Hebt gij petitien geteekend? — Ja mijnheer, ik heb ze allen geteekend, de pastoor van .... zal het u betuigen — In dat geval kunt gij niet afzijn van een gedeelte uit te maken van eene instelling, welker herstel gij zelf gevraagd hebt — Wij hebben het reeds aangemerkt, zegt een dagblad, en herhalen het nogmaals: wij zijn nog niet rijp voor die uitmuntende instelling, misschien binnen eene eeuw ....; ja, misschien nimmer.

Het dagblad *le Temps* zegt: «Wie kan ons tijding van de conferentie te Londen geven? Wat is er van de protocollen, van de dreigementen, van de ultimatums, van de zoo spoedig naar de Hollandsche kust gezonden Engelsche Vloot geworden? Daarvan wordt niets meer gesproken; Koning *Willem* houdt wat hij heeft; Holland gaat voort met zich te wapenen; de bedreigingen blijven dezelfde; alleen de winter beschot Belgie; het ontbreekt er; hetzelve vloeit integendeel in Holland, alwaar zoo vele kapitalen te beleggen zijn, over. Men mag ons herhalen: de zaak van Belgie is afgeloopen; *neen*, hij is slechts geschorst. Met een woord, de conferentie heeft niet uitgerigt."

De leer van het maatschappelijk verdrag, als grond van de regten der overheid, was hier te lande, tijdens den vijftienjarigen *triomf* van het liberalismus schier algemeen aangenomen. Het scheen eene polieke ketterij zich tegen hetzelve te verzetten. Intusschen waren in Duitschland verscheiden scherpzinnige mannen tot beter inzigt der zake gekomen en hadden haar verworpen. In de Nederlanden heeft niemand ze zóó sterk voorgestaan, zóó ijverig verdedigd, zóó ver gedreven als de toen nog met ons vereenigde Belgen. Dit had billijke bedenking moeten geven; maar er was meer noodig, naar het schijnt, om hare verre verbreiding tegen te gaan. Wel had onze groote *Bilderdijk* voorlang reeds er zich tegen verzet, doch vruchteloos. Straks verhieven zich een aantal stemmen, en wel die van de geleerdste en scherpzinnigste mannen,

tegen het aangenomen stelsel; waaronder de heer Mr. *J. da Costa*, de auteur der ***Nederlandsche Gedachten***, de hoogleeraar *van Assen*, de redacteurs van het tijdschrift voor de Wijsbegeerte, de schrijver der wederlegging van het werk des heeren *van Sonsbeek* over de regterlijke magt, en vele anderen; meest menschen van uitstekende bekwaamheid, te noemen zijn. Eene zamenstemming, des te opmerkelijker, daar voor het overige deze schrijvers niet weinig verschillen in gevoelens; en godsdienstige orthodoxie, diepe philosophie en praktische inzigten der politiek hier één en hetzelfde getuigen. In Duitschland neemt men iets dergelijks waar; zoodat deze bekrompene leer dus gerust als verouderd mag aangezien worden. Doch er zijn altoos menschen, ongezind om later en beter ontstoken licht te volgen, en zich op de ware hoogte der wetenschap te plaatsen. Voor dezulken is het noodig het ***Boek der Ondervinding*** te openen, om hunne oogen te ontsluiten voor de verderfelijkheid van een zaad, waaruit niet dan doornen en distelen opwassen.

Volgens de leer van het maatschappelijk verdrag of liever van het staatsverdrag, gaat men door elke daad van gehoorzaamheid, met name door het betalen der belasting, vrijwillig een stilzwijgende overeenkomst aan met de Overheid, waardoor men zich verbindt haar trouw te houden en onderdanig te zijn, *in zoo verre en zoo lang* als men oordeelt dat zij van haren kant aan de pligten, door de volksmenigte haar opgelegd, voldoet. Men betaalt geene schatting om dat men onderdaan is, maar ten einde daardoor de Overheid te verpligten, om ook van hare zijde het gesloten verdrag gestand te doen. Is het wonder, dat men op grond van deze leer zich telkens onttrekt aan het vernieuwen van een verdrag, dat niet meer met den heerschenden smaak of de inblazingen van oproerige volksmenners overeenstemt? — Zoo lang men de Overheid niet beschouwt als onafhankelijk van menschenlijken willekeur ingesteld en regerende, wel onderworpen aan de goddelijke wet, maar geenzins aan de dagelijks wisselende meeningen en begrippen van den dag, zoo lang is deze verwarring en omwentelingszin niet te beperken noch te bepalen.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, 10 December.

Te Kassel is de openbare rust, in den avond van den 7 dezer, weder gestoord geworden. De aanleiding daartoe was de weder opening, in den grooten schouwburg, van de loge der keurvorstin, welke, een geruimen tijd gesloten geweest zijnde, om het daarover betoond misnoegen des volks, op nieuw geopend was geworden. De keurvorstin op gemelden avond den schouwburg bezoekende, werd op haren weg en in de zaal door eene overgroote menigte volks begroet en toegejuicht. Ofschoon nu geenerlei buitensporigheid scheen voorgevallen te zijn, had men echter, uit hoofde de steeds aangroeijende menigte, de bezetting onder de wapenen doen komen; toen nu, bij het uitgaan van den schouwburg, er een groot gedrang ontstond, en het volk, in weerwil der herhaalde vermaningen van de politie, niet uit een wilde gaan, werd aan de ruiterij bevel gegeven, om hetzelve te verstrooijen, waardoor eene ontzettende verwarring ontstond en verscheiden personen gewond werden. De regte toedragt en zamenhang dezer zaak schijnt echter nog in het duistere te zijn, terwijl de, zoo gezegd wordt, ontijdige en onnoodige tusschenkomst der militaire magt een algemeen misnoegen verwekt heeft. De stenden hebben zich het gebeurde aangetrokken, en den 8sten eene geheime zitting gehouden, welke daarna in openbare veranderd werd, als wanneer men vernam, dat de kamer eene commissie benoemd had, belast om bij de ministers inlichtingen omtrent het gebeurte in te winnen.

In Neuchâtel is men het nog niet eens. In de stad is alles tot de orde terug gekeerd en erkent men den Koning van Pruissen als vorst, doch buiten de stad is men nog zoo ver niet. De staatsraad heeft den bondsdag verzocht om de bondgenootschappelijke troepen terug te ontbieden, en zulks heeft dan ook den 25 November plaats gehad. Bij het vertrek dier troepen heeft de Schutterij de militaire posten in de stad bezet. Intusschen werd de stad meer en meer versterkt, de straten gebarricadeerd, en de wallen met kanonnen bezet, men verwachtte den aanval der landlieden af, indien deze lust daartoe mogten hebben.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 2den Februarij 1832. AFFIE van ANTJE van HALFHIDE, aan ANNA MARIA FORTH, van het Huis en Erf, en verdere Gebouwen, aan de *Maagdenstraat*, Lr. D, No. 338.

Idem. J. H. ROOSWIJK, aan W. J. THOMAS, van het Huis en Erf op den hoek van de *Keizer-* en *Rust en Vredestraten*, Lr. D, No. 211.

Idem. P. VAN LEEUWEN, aan E. H. WONING, voor hare minderjarige kinderen, van het Huis en Erf aan de *Noorder-* of *Korte Kerkstraat*, Lr. B. No. 175.

Den 4den. G. JACOBS *qq.*, voor den boedel M. J. N. SAMSON, aan de kinderen van M. SAMSON Jr., van het Huis en Erf aan de *Wagewegstraat*, Lr. D, No. 145.

Idem. M. A. KEYSER, *Vendumeester*, aan M. VAN REES, voor de minderjarige J. E. M. en W. H. VAN REES, van het Huis en Erf aan de *Wagewegstraat*, Lr. D, No. 76.

Idem. B. GUILMIN aan V. KUVEL, van het Huis en Erf aan de *Watermolenstraat*, Lr. A. No. 134.

HIJPOTHEKEN.

Den 1sten Februarij 1832. P. DU BUS, Hijpotheek, ten behoeven G. C. HAMPE, en te vestigen op het Huis en Erf aan de *Watermolenstraat*, Lr. B. No. 7.

Den 6den, O. EIJLERS, voor ABRAHAM CONSTANTIJN VEREUL *qq*, ANNE CONSTANTIE CELLIER, eerder Weduwe JAEN DE CAZE, daarna van den Heer Burggraaf KOCH HENRI LAMBERT DE CARRION DE NISAS PAULIN; Hijpotheek te vestigen op het aan haar in Eigendom toebehoorende *Een Twaalfde* gedeelte in de Plantagie *Nieuwzorg*, met de Gronden *la Solitude* en *Oosthuizen, Lankmoedigheid, Meerzorg, Voorzorg, Beninenburg*, en de Grond *Genoodzaakt* cum annexis, aan en ten behoeven van HENRI FERDINAND MAURICE DE CARRION DE NISAS PAULIN, LOUISA MARIE CONSTANCE DE CARRION DE NISAS PAULIN, en EMILIE LOUISE, bijgenaamd BLANCHE DE CARRION DE NISAS PAULIN,

Paramaribo, 9 *Februarij* 1832.

WENTHOLT,
Secretaris.

GETROUWD:

JOËL GOMPERTS,

met

O. HEILBRON.

Paramaribo, 8 *Februarij* 1832.

Men is voornemens in de maand Julij 1832, op de Bovenzaal van de Societeit *de Vriendschap* te MIDDELBURG, Publiek te Verkoopen; de SUIKER-PLANTAGE ***DORDRECHT***, gelegen aan de rivier *Suriname*, tusschen de Plantagien *Jagtlust* en *Lust* en *Rust*, met deszelfs grootendeels vernieuwde GEBOUWEN en FABRIJKEN, aanwezige p. m. 132 koppen SLAVEN, Gereedschappen, Meubelen, Hoornvee en verdere toebehooren; volgens Inventaris en Verkoop-Condition, in tijds te zien bij de Heeren VAN DEN BROEKE, LUTEIJN en SCHOUTEN te *MIDDELBURG*, bij de Heeren VAN MAARSEVEEN en LE JOLLE te *AMSTERDAM*; en bij de Heeren G. A. VAN DER MEE, O. EIJLERS en C. W. BOONEN te *PARAMARIBO*; zullende bij eerstgemelde inmiddels aanvraag gedaan kunnen worden, tot Koop en Verkoop *Uit de Hand.*

Paramaribo, 9 *Februarij* 1832.

M. J. COSTER

Heeft per de Kapiteins CHARLAU en STADA ontvangen, fijne Italiaansche Stroohoeden, ordinaire Stroo-, Dames en Kinderen dito, elegante Bloemen en Pluimen, fraaije Centuur en Garnituur Linten, *Gaas à Franjes*, Morée en effe Satijne Linten, Zijden en Gazen Shalons en Doekjes na de laatste smaak; dito zwarte zijde Heeren Doeken, alle soorten wit, rozé en blaauw Satijn, zwarte Veste Zijde, groene, zwarte en meerdere kleuren van Taffen; Engelsche en Saksische geborduurde klare en digte Neteldoeken; fijne Kamerdoek in differente breedtens, zwart, wit en gekleurd Batist Katoen; Nieuwmodische Fransche Calico's à 56 cents per El, Heeren, Dames en Kinderen Handschoenen; Dames Touren, fijne zwarte en blaauwe Mans en Jongens Rokken; Vilte Mans Hoeden, hooge en lage Mans, Jongens en Kinderen Schoenen; Dames en Meisjes Merinos en Maroquine dito; flos en borduur Katoenen, fijne Bieleveldsche en Vlaamsche Linnens en Shirtings; fijne witte Piqué, O. I. Nankings, Franjes na de laatste smaak, breede en smalle Tule en Tusschenzetsels; fijne Speel en Visite Kaartjes, Zak-Almanakken, alle soorten van Speceerijen en Anijszaad, Zeeuwsche en Vriesche Aardappelen, Augurkjes, Olijven, Kappers en Charlotten in Wijn-Azijn; en vele andere Goederen meer, — *alles voor Civiele prijzen.*

Een ***RIJPAARD, ZADEL, TOOM*** &c., en een ***STRAATWAGEN*** met Tuigen, te **KOOP**, bij

H. BERCKX.

H. J. C. HEYN is voornemens in de maand Maart aanstaande, de Kolonie te verlaten.

J. D. HALWASSE is voornemens deze Kolonie te verlaten.

Paramaribo, 7 *Februarij* 1832.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *Suriname*, Kapt. L. J. LUIJTJES; Passagiers: de Heeren *Unico Wilkens* en *Rudolf van Bögel*.

Het Schip *Ipenrode*, Kapt. D. CHARLAU; met 50 man Troepen.

Het Schip *Anna en Maria*, Kapt. D. STEENVELD Jr.; Passagier: den Heer *Jb. Voet*.

Het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. P. H. BOS.

Het Schip *Amsterdam*, Kapt. C. ABRAHAMS Jr.

Het Schip *de Dageraad*, Kapt. R: C. STADA; Passagiers: de Heeren *P. D. van de Vijver* en *Echtgenoot*; *D. Danjon* en .... *Vieira*; — allen van *Amsterdam*.

Het Schip *Alexander*, Kapt. A. S. KASSIE, van *Rotterdam*; Passagiers: den Heer *Hayward* en Mejufvrouw *Peterson*.

De Nd. Am. Brik *Dido*, Kapt. S. SAYWARD, van *Wilmington*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.

A°. 1832.

N°. 12.

DONDERDAG DEN 9den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL *ad-interim*, DER NEDERLANDSCHE W. I. BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij bij Ministeriele aanschrijving dd. 29 November 1831, Litt. C/167, ontvangen hebben, een afschrift van het Koninklijk Besluit van 19 November 1831, No. 48, waarbij Zijne Majesteit voorloopig aan den Landbouw van *Suriname* en aan den West-Indischen handel, zoodanige verligting willende toebrengen, als de bestaande omstandigheden toelaten, goedgunstig heeft bepaald, hetgeen hierna volgt:

»ART. 1."

»Van en met den dag, door den Gouverneur Generaal der West-Indische Bezittingen te bepalen, zal in de Kolonie »*Suriname*.:

a. »De taxatie, welke tot grondslag »dient der heffing van het uitgaande »regt, op de Suiker, geschieden door »eene gemengde Commissie van ambtenaren en belanghebbenden, onder »het Voorzitterschap van den Boekhouder Contrôleur van Financien, »ten einde dat regt, volgens de vroegere verordening, bedrage 5 per Cent »van de waarde, *zonder meer*."

b. »De betaling van Akkergelden van »Plantaadjen, met toestemming der »regering verlaten; zal geheel ophouden, van het oogenblik dat de amotie »kan worden beschouwd als volbragt, »ter beslissing van het plaatselijk »Bestuur."

»ART. 2."

»Het terugnemen van Plantaadjen te »*Suriname* in den boezem van het Domein, »wordt toegelaten; zullende bij het beoordeelen van verzoeken daartoe strekkende, »moeten worden uitgegaan van het beginsel, dat aan het meerder bijeéntrekken »der Slavenmagten, geene andere beletselen moeten worden in den weg gelegd, »dan die, welke volstrektelijk door het »algemeen belang worden gevorderd, en »dat slechts om dezelfde reden en wanneer »het belang der belendende Plantaadjen »zulks dringend vordert, het voortdurend »onderhouden van communicatie-paden, »grachten of dergelijke werken, tot voorwaarden der verlating moet worden »gesteld."

»ART. 3."

»Van en met den 1sten Januarij 1832, »zal, buiten bezwaar der *Surinaamsche* »kas, worden voorzien in het te kort der »geldmiddelen van *Curaçao*, *St. Eustatius* »en *St. Martin*."

En alzoo Wij met de uitvoering van hetzelve Koninklijk Besluit zijn belast;

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, hetgeen hierna volgt:

ART. 1.

Den inhoud van bovenstaand Besluit Zijner Majesteit, dd. 19 November 1831, No. 48, te brengen ter kennis der goede ingezetenen van *Suriname*, zoo als geschied bij deze. Ons overtuigd houdende van de dankbare erkentenis waarmede dezelve dit bewijs van 's Konings vaderlijke zorg voor het welzijn dezer Kolonie zullen ontvangen.

ART. 2.

Te bepalen, in overeenstemming met de instructien in bovenaangehaalde Ministeriele aanschrijving dd. 29 November 1831, Litt. C/167 vervat, dat de heffing der uitgaande regten op de Suiker tegen 5 ten honderd van de waarde, *zonder meer*, te berekenen volgens de taxatie, deswegens uittebrengen, overeenkomstig art. 1. § *a*., van het bovenstaand Koninklijk Besluit; zal aanvang nemen van en met den 1sten Maart aanstaande: zullende tot dien dag toe de berekening der uitgaande regten op de Suiker geschieden, zoo als tot nog toe gebruikelijk is.

ART. 3.

Te bepalen, dat de in het bovenstaand 2de artikel vermelde taxatie voor 1832, zal geschieden, door eene gemengde Commissie, bestaande overeenkomstig Onze resolutie van heden No 105, uit de Heeren:

C. LEERS, Boekhouder Contrôleur der Financien, als Voorzitter.

Mr. A. F. LAMMENS, President van het Hof van Civile en Criminele Justitie, en

L. B. SLENGARDE, President van het Gemeente Bestuur,

Als Ambtenaren.

En de Heeren

C. L. WEISSENBRUCH, en

E. VAN EMDEN,

Als Belanghebbenden.

En op dat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad, mitsgaders in de Surinaamsche Nieuwspapieren geïnsereerd.

Aldus gedaan en gearresteerd aan *Paramaribo*, den 6 Februarij des jaars 1832; van Zijner Majesteits regering het negentiende.

De Gouverneur Generaal *a. i* voornoemd,
E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO *den 8 Februarij 1832.*

Zijne Majesteit onze geëerbiedigde Koning, door het Departement voor de Nationale Nijverheid en Kolonien, kennis bekomen hebbende van de Vaderlandslievende giften welke door de Ingezetenen van *Suriname*, bijeengebragt, en van hier naar het Gouvernement in het Moederland overgemaakt zijn, heeft te kennen gegeven, dat Hoogstdezelve met welgevallen heeft aangenomen de Vaderlandslievende opofferingen, waardoor zich deze Kolonie heeft onderscheiden.

De Gouverneur Generaal zich gemagtigd vindende, om deze Zijner Majesteits tevredenheid aan de milde gevers mede te deelen; maakt daarvan des te gereeder gebruik, daar het hem een streelend genoegen verschaft, dat de goede gezindheid van de inwoners van dit gewest, op nieuw op eene voordeelige wijze aan den Koning is mogen blijken.

De Gouverneur Generaal *ad int.* der Nederl. W. I. Bezittingen,
E. L. VAN HEECKEREN.

Algemeene Secretarij.

Paramaribo den 8 Februarij 1832.

Dezer dagen alhier de officiele tijding ingekomen zijnde, dat het aan Zijne Majesteit bij resolutie van den 20 November 1831 No. 86 behaagd heeft, om tot *Commandeur der Orde van den Nederlandsche Leeuw* te bevorderen, nu wijlen Zijne Excellentie den Schout bij Nacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, en tot *Ridders* dier zelfde Orde bij evengemeld Besluit te benoemen Mr. E. L. Baron VAN HEECKEREN thans Gouverneur Generaal *ad-interim*, A. TILENIUS KRUIJTHOFF, oud Contrôleur Generaal der Finantien; Mr. A. F. LAMMENS, President van het Hof van Civile en Criminele Justitie; F. BEUDEKER, laatstelijk Lid van het Gemeente Bestuur; C. L. WEISSENBRUCH, Planter, laatstelijk Lid van het Hof van Policie en Criminele Justitie; H. H. DIEPERINK, Apothekar; Jonkheer Mr. J. J. RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur *ad-interim* van *Curaçao*, en Mr. D. J. VAN ROMONDT, President belast met het Civil en Militair Gezag te *St. Martin*; zoo wordt daarvan bij deze aan het publiek kennis gegeven.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, de Nd. Am. Brik *Rapid*, Kapt. W. PEARCE, van Glouchester.

Den 4den, het Schip *Alexander*, Kapt. A. S. CASSIE, van *Rotterdam*; Passagiers: den Heer *Hayward* en Mejufvr. *Pieterson*.

Den 7den, het Schip *Amsterdam*, Kapt. C. ABRAHAMS JR., van Amsterdam.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand Januarij 1832 zijn geboren:

Van het Mannelijk geslacht 9 personen.
» » Vrouwelijk » 9 »
18.

OVERLEDEN.

Van het Mannelijk geslacht 16 personen.
» » Vrouwelijk » 7 »
23.

Gehuwd: 1 paar.

TE PARAMARIBO OVERLEDEN GEDURENDE DE MAAND JANUARIJ 1832.

Den 1sten, *Elisabeth Abraham*, dochter van *Hendriena van Roos*, oud 2 jaren, 5 maanden en 4 dagen.

Den 2den, *Anthonij George Weser*, oud 18 jaren en 4 maanden.

Den 3den, *Louis van Maria van der Swier*, oud 30 jaren.

Den 4den, *Jaël van Castilho*, oud circa 60 j.

Den 5den, *Johanna Gardina*, dochter van *Johann Wilhelm Becker*, oud 21 dagen.

Den 6den, *Joseph Snijders*, oud 61 jaren en 11 maanden.

Den 10den, *Hendrik Hartman*, zoon van *Johanna* van *Jan Willem Boon*, oud 18 jaren.

Den 13den *Johan Charles Pieterzoon*, zoon van *Theresia van Askaan*, oud 5 dagen.

Den 14den, *Henrietta Livia* van *G. M. Pineux*, oud na gissing 60 jaren.

Den 16den, *Caspar Wolf Warnar*, oud 88 j.

Den 17den, *Joseph Samuels*, zoon van *Samuel Alexander Samuels* oud 11 weken.

Idem, *Margret Henrietta Fauvels*, dochter van *Bebé* van *John Gardner*, oud 2 maanden.

Den 19den, *Prosperius Anthonij Hoffnagel*, oud 52 jaren, 8 maanden en 9 maanden.

Idem, *Carel Johannes*, zoon van *Philippina Knobbelsdorff*, oud 4 jaren en 5 maanden.

Den 21sten, *Klaas Noena*, oud 30 jaren.

Idem, *Totootje van Zuijlen*, oud 104 j.

Den 23sten, *Nicolaas Stephanus Galleran*, oud circa 56 jaren.

Den 24sten, *Jan de Ligne* oud 38 jaren.

Den 25sten, *Herman Carel Hendrik van As*, zoon van *Elisa Brough*, oud 3 jaren en 7 m.

Den 27sten, *Pomba van d'Avilaar*, oud na gissing 85 jaren.

Den 31sten, *Wilhelmina van Vereul*, oud 75 j.

Idem, *Clasina van Brotze*, oud 71 j. en 8 m.

Idem, *Johan Bernhard*, zoon van *Albertina van A. van den Berg*, oud 1 jaar, 4 m. en 6 d.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 8 December. Onze heden ontvangen Parijssche en andere Fransche dagbladen loopen tot 5 dezer. Het volgende zijn extrakten:

»Te Toulon heerscht eenige gisting onder de arbeidende klassen. Zondag den 4den dezer, betaaldag voor de werklieden, moest op hun loon de korting voor hun personeel en mobilair-quota geschieden, ten bedrage van ongeveer twee daghuren. De werklieden hebben reeds luide verklaard dat zij zich aan zulk eene korting niet zullen onderwerpen, welke het oude Gouvernement hen nimmer heeft gedaan. Men vreest dat 3.000 havenwerkers, welligt door de vijanden der regering aangezet, tegen den gezegden maatregel eenen gevaarlijken wederstand zullen bieden.»

Uit Aix schrijft men dato 26 November hetgeen volgt:

»De gebeurtenissen van Lyon hebben gisteren avond in onze stad aanleiding gegeven tot eenige troebelen. De post kwam eerst ten elf ure des avonds aan. Eene troep onruststookers drong het postkantoor binnen en eischte de voorlezing der Lyonsche depêches. De Postdirekteur deed vruchtelooze voorstellen. De mannen van 1793 verstaan geene rede. Men moest dus eene Lyonsche courant openbreken en die vereeniging van zoogenaamde patriotten door de luide voorlezing van het dagblad te vrede stellen. Het plein des postkantoors vertoonde op dat oogenblik eene clubs-vergadering; doch onze anarchisten bleven daarbij niet berusten. Eene bende van ongeveer 50 woelgeesten doorkruiste de straten onder het aanheffen der republikeinsche kreeten: *Ça ira! de Carlisten aan de lantaarn!* Dadelijk trok de hoop naar den vrijheidsboom en na eenige bokkensprongen klouterde een der springers op de schouders van een anderen, beklom alzoo den vrijheidsboom en brak het daarin geplaatste borstbeeld des Konings aan stukken. Deze heldendaad werd door algemeene toejuiching en republikeinsche acclamatien begroet."

(*Nieuwe Amsterd. Court. en Alg. Handelsbl.*)

Den 3den Februarij 1832, is op de Plantaadje *Driesveld*, in den ouderdom van circa 72 jaren overleden, de Heer GEORGE FREDRIK DRANSFELDT, in leven oud BURGER KAPITEIN der divisie *Boven Cottica* en *Perica*.

M. DE HART JR., is van voornemen voor een korten tijd de Kolonie te verlaten.

Paramaribo den 7 Februarij 1832

J. D. HALWASSE is voornemens deze Kolonie te verlaten.

Paramaribo den 7 Februarij 1832.

Mengelwerk.

PAGANINI'S EERSTE CONCERT TE LONDEN.

De buitengewoon hooge prijs, op welken Paganini de toegangskaartjes tot de Italiaansche opera te Londen had gesteld, hadden hem, zoo men weet, bij het publiek dier hoofdstad in eenen kwaden reuk gebragt. Indien hij deze proeve om van de Engelsche grootmoedigheid misbruik te maken hadde doorgezet, zoude hem zelfs zijn goden-talent niet tegen eene uitbarsting van het algemeene misnoegen gevrijwaard hebben, doch door zijne inschikkelijkheid te dezen was het publiek reeds ten halve ontwapend, en zijn spel liet geene ruimte voor eenige andere gewaarwordingen dan bewondering en geestvervoering. Niets kan volkomener zijn dan zijne zegepraal. De zaal was tot verstikking toe vol gepropt, en waarheen ook het oog zich wendde, vestigde het zich op uitstekende en in de muzijk beroemde personen. Het orchest was op eene uitnemende wijze voortreffelijk bezet, en madame Lalande, Lablache en andere uitmuntende kunstenaren ondersteunden het concert. Na de ouverture en eene aria door Lablache gezongen, kwam de beurt aan den held van het feest. Aller oogen waren vol begeerte naar den ingang gerigt. Na eene korte pauze trad de wonderlijk te aanschouwen persoon op, wiens uiterlijk voorkomen door beschrijvingen of afbeeldingen der wereld genoeg bekend is. Hij strompelde door eene der slagdeuren binnen, maakte eene menigte buigingen die wel wat averegts, doch niet van waardigheid ontbloot waren, en gaf den orchestmeester het sein tot den aanvang, terwijl hij eenige noten speelde om de maat aan te geven. Reeds deze weinige toonen klonken zoo schoon, dat zij de algemeene oplettendheid boeiden, en toen het solo begon ontstond er eene dood-stilte in de zaal. De eerste afdeeling van het concert, een *allegro maestoso*, was in den heerlijken grootschen Italiaanschen stijl, en het eerste solo onderscheidde zich door de bevalligheid en smaakvolle sierlijkheid met welke het gespeeld werd. Paganini scheen te willen toonen hoe bekoorlijk zijn spel zijn kan, wanneer hij van de hem ter wille staande verbazend groote technieke middelen geen gebruik wil maken. In de volgende solo-passages ontwikkelde hij allengskens meer en meer de wonderen zijner kunst. Hij was zoo verrassend, dat, telkens wanneer het auditorium in eene vervoering van bewondering gebragt werd, men een oogenblik daarna gewaard werd dat de zoo even, als in uitvoering en wonderbare werking iets onbegrijpelijks, toegejuichte plaats, verre bij de volgende achter bleef. Maar dit begin had zijne verbazingwekkende kracht op verre na niet uitgeput. Ofschoon zijne dubbelgrepige passages, die als de toonen eener Æolus-harp, gelijk aan hemelsche harmonien daarhenen zweefden; zijne staccato, waarbij hij de strijkstok niet uit deszelfs rigting bragt, en echter eene snelheid ontwikkelde, in vergelijking waarmede Hemmel's vingers op de piano tragelijk zich bewegen; en eindelijk zijne sleepende en gezwollene nooten, bij welke zijn muzijkblad geen einde scheen te hebben; ofschoon al dit schitterende deed gelooven, dat men nu alles had gehoord, wat binnen de grenzen der mogelijkheid lag, zoo vond men echter in de later door hem gespeelde stukken, dat men nog slechts op den drempel zijner wonderen was gekomen.

Het geheele eerste concertstuk was blijkbaar bestemd, om te doen blijken, wat hij met gewone middelen en door smaak en uitdrukking vermag ten uitvoer te brengen. Minder voldeed het volgende *Adagio Appassionato*, van hetwelk men zich eene te hooge verwachting had gevormd. Wel werd het zeer schoon, met bij uitnemendheid vollen toon en met veel gevoel voorgedragen, maar men herinnerde zich Adagio's gehoord te hebben, die in de uitvoering zich met dit lieten vergelijken, doch met opzigt tot de compositie, hetzelve onbetwistbaar overtroffen. Zijn volgend stuk, eene Militaire Sonate, op de vierde snaar gespeeld, was niet slechts de wondervolste, maar ook de schoonste van allen. Zij begon met eene soort van hartstogtelijk recitatief, op eene wijze gespeeld, of liever gezongen, die den grootsten zanger op een Italiaansch tooneel zoude zijn waardig geweest; edel en heldhaftig grootsch, zoo als het declamatorisch gezang in *Tancredo*. Hierop volgde een schitterend Allegro, waarin hij passages op ééne snaar speelde, welke geen ander viool-speler op vier snaren vermag uit te voeren, doch waarin hij niet te min het karakter der vokaal-muzijk volstrekt den boventoon deed behouden, en de werking eener dramatische voorstelling te voorschijn tooverde. Zijn laatste stuk, variatiën op de Aria: *Mich fliehen alle Freuden!* speelde hij zonder accompagnement van het orchest, en hetzelve kon eene opeenstapeling van alle zijne kunstwonderen genoemd worden. In onderscheidene variatiën weefde hij de melodie door-een, en accompagneerde zich daarbij door een prachtig Tremolando en door een Pizzicato, dat als eene cyther klonk. Dit was intusschen, ofschoon het dan ook de meeste verbazing wekte, het minst kostelijke gedeelte zijner uitvoeringen, welker hoofdverdienste in het verwinnen van moeijelijkheden bestaat. Al het voorgedragene was compositie van den concertgever. Dezelve is niet met die van Mozart of Beethoven te vergelijken, doch heeft zij uitdrukking, en verraadt bij kennis der voort te brengen werking, indien al geene diepe studie, althans een groot genie. De geestvervoering des publieks was grenzenloos. Het slot van iedere Solo werd met een onstuimig toejuichen beloond, hetwelk somwijlen voorafgegaan werd door dat stuiptrekkend lagchen, hetwelk door den indruk van in verrukking brengende wonderverschijningen dikwerf wordt verwekt. Paganini werd bij het eindigen van het concert vóór geroepen; hij maakte zijne dankzeggende buigingen onder een verdoovend goedkeurings-gejuich en onder het zwaaijen der hoeden en het wuiven der zakdoeken van de tot geestvervoering verrukte vergadering.

(*Overgenomen.*)

HET GROOTSTE BOEK TER WERELD.

Het grootste boek, dat ooit het licht gezien heeft, zal in het aanstaande jaar te Londen van de pers komen. Het zal tot opschrift hebben:

Eeretempel van Engelsche Helden.

De hoogte van elke bladzijde zal vier vadem, de breedte twee vadem en de grootte der letters een half voet zijn. Men heeft tot de bereiding van het papier eene afzonderlijke machine moeten vervaardigen. De druk van dit reuzengewrocht wordt verrigt door middel van eene stoommachine; in plaats van drukkers-inkt zal men goudvernis bezigen. De geheele oplaag zal slechts 100 exemplaren bedragen, die aan de voornaamste boekerijen van Engeland tot sieraad moeten verstrekken.

Deze en soortgelijke ondernemingen kunnen alleen uitgebroeid worden in het verwarde brein der Engelschen. Wij, echter, moeten bekennen dat het nut daarvan voor wetenschap en kunst niet door ons bevroed wordt, en wij van oordeel zijn dat het daaraan te besteden geld beter en met meer nut konde worden aangewend. (*Overg.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.